

Relax

Magó Attila fordítása

Sheila partit tartott az új lakásában, amely nem éppen egy penthouse, de valami hasonló. Meghívta Adnant és Gorant is.

Patrisha érdeklődésére, hogy miért éppen rájuk esett a választása – azok közül a balkáni fura alakok közül, akiket éppen kísérleteznek –, Sheila azt válaszolta, hogy coolnak tartja őket.

Patrisha ezek után azt is megkérdezte, hogy ez vajon azt jelenti-e, hogy Sheila csak velük kefélné. Ő erre elmosolyodva, kinyújtott kezépső ujjával válaszolt.

Megkezdődött a parti. Sheila külön-külön Adnant és Gorant is bemutatta mindenkinek.

És csak utána Adnant Gorannak.

És Gorant Adnannak.

Utána lelépett, és Joshuának, a fiatal connecticuti építészmérnöknek szentelte figyelmét. Patrisha hozta el a partira a félelmetesen jóképű szingli fickót, akiről Patrisha úgy tudta, hogy free. Patrishának amúgy is bejött volna, ha Sheila átveszi tőle Joshuát, még ha csak egy időre is, vagy ha jobban belegondol, és ha lehet, legfeljebb csak egy időre, de jól van, ezt már nem kérheti tőle, csak menjen el vele, aztán lesz, ami lesz... Ő addig Roddal volt elfoglalva, aki mindig is egy igazi pain in the ass és asshole volt és maradt is. Bár, míg fel volt öltözve, senki sem értette, hogy miért nem lehetett neki ellenállni.

Sheila átvette Joshuát, de folyamatosan figyelte Adnant és Gorant. Ahogyan erre számított is, továbbra is egymás társaságában voltak az italasztal mellett.

Csak visszafogottan nézelődtek, egy szót se szóltak, és unalmukban már szinte csöppenként hörpintgették poharukból az italt.

Egy idő után, ahogyan az várható is volt, szófukar, formális beszélgetés következett.

Közben Joshua valóban annyira vadítóan nézett ki, annyira jó outfitje volt, annyira széles volt a válla, annyira kék a szeme, és olyan aranyosan szégyenlős volt, hogy Sheila egy kis lelkiismeret-furdalást is érzett, hogy a társaságában elhanyagolja szakmai kötelezettségeit, egyre kevesebb figyelmet fordít pszichológiai kísérletének alanyaira.

Azt észrevette, hogy szemmel láthatóan a tervek szerint lassan kialakult közöttük egy szégyenlős párbeszéd, egy tartózkodó kommunikáció, de ami ezt megelőzte, az egymáshoz való közeledésük folyamatát elmulasztotta megfigyelni.

Legközelebb akkor figyelte fel rájuk, amikor a parti összes vendége is... Kiabálni kezdtek a saját, minden jelenlevő számára ismeretlen nyelvükön, amelyet csak ő – Sheila – értett valamelyest.

Az előlátott konfliktus a tervezettnél hamarabb tört ki, és sokkal vadabb volt a kívánatosnál.

Goran ordított:

Bassza meg Ratko a seggedet! Ti kezdtétek a háborút!

Adnan őrjöngött:

Jaj, ne hazudj, az anyádat!

Goran vigyorgott:

Te mondd valakinek, hogy hazudik?! A ti hazugságaitok miatt még itt sem lehet élni!

A parti vendégei ijedten, döbbenten figyelték őket.

Oké, guys, relax... – szólt közbe Sheila.

Utána elmagyarázta a vendégeknek, hogy ez csak egy szokványos szitu, a fiúk éppen csak egymást vádolják azzal, hogy a másik pusztította el Jugoszláviát, a helyet, ahol korábban boldogan éltek.

Joshua, akinek a zakójáról Sheila éppen az imént söpörte le a szendvicsről lehullott morzsákat, elgondolkodva figyelte az eseményeket, és úgy tett, mintha igyekezne megérteni, hogy mi történik.

Rod Patrisha derekába kapaszkodva kuncogott, mint aki érti a poént.

Ekkor Goran valamivel visszafogottabb hangon megkérdezte Adnantól:

Neked is fizeti a szaros háromszáz dollárt Sheila a pszichológiai faszveréséért?

Adnan erre:

Egy centtel sem többet, barátom!

Goran erre:

Megdugtad bár?

Adnan erre:

És te biztosan igen!

Nem – mondta Goran.

És hozzátette:

Mit gondolsz, ha együtt kefélnénk meg? Felülkerekedünk a kíséretlen!

A vendégek nagy összpontosítással hallgatták, de nem értették a párbeszédet. Sheila fordítására vártak.

Ő pedig csak titokzatosan, sugárzóan mosolygott, mint ahogyan egy jó szex után szokás...